

A pláza-érzés

Budapesten nyaralva történt meg ez velem és családommal. Borús, esős napra ébredtünk a szállásunkon. Az aznapra tervezett szabadtéri programnak tehát lóttak! Mivel több múzeumban is jártunk, úgy döntöttünk: marad a pláza.

Rövid készülődés után autóba ültünk, és irány a hatalmas bevásárlóközpont! A zsúfolt városi parkolók után felüdülés volt az áruház mélygarázsában közlekedni. Könnyen találtunk szabad helyet is. Rövid keresés után megtaláltuk a bejáratot, és kezdődhetett a pláza meghódítása!

A kávézókból frissen pörkölt kávé és péksütemények illatát éreztük. De mi haladtunk tovább az ismeretlenbe. Egymást érték az üzletek. Volt ott minden, az ember kapkodta csak a fejét. Ruhák, cipők, illatos drogériák, ékszerboltok, játékok, könyvek, újságok. Mozi és fitneszterem, bank, virágüzletek, optika, telefonos szaküzletek, élelmiszerek – mindez végeláthatatlan sorban. Csak sétáltunk, figyeltük a csillogó kirakatokat, a hívogató reklámokat. Mozgólépcsők és liftek közlekednek fel és le.

Az embertömeg valósággal hömpölygött. Ők is, hozzánk hasonlóan nézelődtek, pihentek, vásároltak, szórakoztak. Itt mindenki talált magának elfoglaltságot, rövidebb vagy hosszabb időre.

Mi ráértünk, így megnéztünk olyan drága üzleteket is, amelyeket korábban csak a tévében láttunk. Éhen se maradtunk, hiszen van rengeteg étterem, változatos ízvilággal.

A nézelődés közben észre se vettük az idő múlását, szinte eltelt a nap.

Szerintem a plázákban töltött időt az ember szabadideje és pénztárcája szabja meg. Én a sok újdonság miatt nagyon jól éreztem magamat.

Varga Norbert 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola